

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑ-ΕΣΠΕΡΙΝΑ 2022

ΘΕΜΑ Α

A1 → α, **A2** → β, **A3** → γ, **A4** → γ, **A5** → δ

ΘΕΜΑ Β

B1:

1 → Β

2 → Α

3 → Γ

4 → Δ

5 → Η

6 → ΣΤ

7 → Ε

B2: α) Πυρηνίσκος: «Ο πυρηνίσκος είναι μία δομή ... (συστατικό των ριβοσωμάτων).», σελ. 60-61, Κεφ. 2^ο Τεύχος Α'.

β) Δευτεροταγής δομή πρωτεΐνης: Στα πρωτεϊνικά μόρια διακρίνουμε τέσσερα επίπεδα οργάνωσης. Στο δεύτερο επίπεδο, που αποτελεί την δευτεροταγή δομή της πρωτεΐνης, η πολυπεπτιδική αλυσίδα αναδιπλώνεται και αποκτά είτε ελικοειδή είτε πτυχωτή μορφή., σελ. 23, Κεφ. 1^ο Τεύχος Α'.

γ) Πρωτοογκογονίδιο: «Τα ογκογονίδια ... δημιουργία καρκίνου», σελ. 105, Κεφ. 6^ο Τεύχος Β'.

B3: Ερώτηση κατανόησης 15 Κεφ. 8^ο σελ. 412, Νικολέττας Μαργαρίτη Β' τόμος Βιολογία Γ' Λυκείου Εκδόσεις Λιβάνη 2008.

Οι ιοί βρίσκουν εφαρμογή στη Γενετική Μηχανική ως εξής:

- Το γενετικό υλικό κάποιων ιών, όπως του λ-φάγου χρησιμοποιείται ως φορέας κλωνοποίησης στην δημιουργία DNA βιβλιοθηκών.
- Οι ρετροϊοί παρέχουν το ένζυμο αντίστροφη μεταγραφάση, που είναι απαραίτητο για την δημιουργία cDNA βιβλιοθηκών.
- Αποτελούν φορείς των φυσιολογικών γονιδίων κατά τη γονιδιακή θεραπεία.
- Προκειμένου να παράγουμε ιντερφερόνες βιοτεχνολογικά, είναι αναγκαίο να μολυνθούν τα ανθρώπινα κύτταρα κυτταροκαλλιέργειας, από τα οποία θα απομονωθεί το ώριμο mRNA των ιντερφερονών από κάποιο ιό, προκειμένου να επαχθεί η παραγωγή ιντερφερονών από το κύτταρο.

B4: Πιθανοί τρόποι διαχωρισμού των γονιδίων A και B είναι:

- α. Φυσιολογικός → Επιχιασμός
- β. Προϊόν μετάλλαξης → Μετατόπιση

Φάσεις του κυτταρικού κύκλου που συμβαίνουν ή μπορούν να συμβούν αυτοί οι διαχωρισμοί των γονιδίων A και B:

- α. Φυσιολογικά → Πρόφαση I συμβαίνει ο επιχιασμός και Ανάφαση I συμβαίνει ο διαχωρισμός των γονιδίων που έχουν υποστεί επιχιασμό.
- β. Προϊόν μετάλλαξης → Μίτωση κυρίως. Ωστόσο και γενικότερα σε όλη τη διάρκεια του κυτταρικού κύκλου, υπό την επίδραση π.χ. ακτινοβολιών.

ΘΕΜΑ Γ

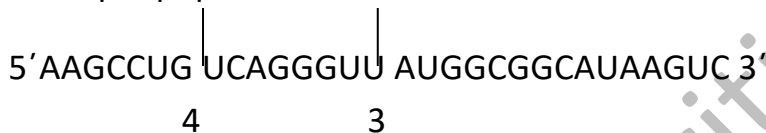
Γ1: Το ζητούμενο mRNA, είναι το ώριμο mRNA που προκύπτει:

5' CUUA-AUG-CCG-CCA-UCA-GGC-UUU-UGA-C 3'
3x

Το μεταφράσιμο τμήμα είναι ακέραιο πολλαπλάσιο του τρία (3x) αφού ο γενετικός κώδικας είναι κώδικας τριπλέτας συνεχής και μη-επικαλυπτόμενος, εδώ εμφανίζονται με έντονη γραφή τα κωδικόνια του ώριμου mRNA που είναι και το μόνο τμήμα του, που μεταφράζεται.

Γ2: Η μετατόπιση του υποκινητή από τις θέσεις 1-2 μπροστά από την θέση 5, οδηγεί στη δημιουργία ενός νέου γονιδίου (ανεξάρτητα από το αν διαθέτει ΑΛΜ). Τώρα η κωδική αλυσίδα είναι η κάτω και η κωδική είναι η πάνω, καθώς η RNA πολυμεράση κινείται από τα δεξιά προς τα αριστερά. Αποτέλεσμα της μεταγραφής αυτού του νέου γονιδίου είναι ένα νέο μόριο πρόδρομου mRNA (και εάν αυτό υφίσταται αφαίρεση του εσωνίου που υπήρχε και στο προηγούμενο γονίδιο –με τον υποκινητή στη θέση 1,2– τότε παράγεται ένα νέο ώριμο mRNA). Το νέο ώριμο mRNA κωδικοποιεί ένα τριπεπτίδιο, πιο συγκεκριμένα:

Νέο πρόδρομο mRNA:

Πιθανό νέο ώριμο mRNA:

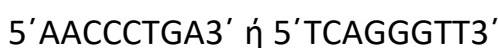

Σημείωση: Αν τοποθετηθεί ο υποκινητής | P → T | ή | T ← P |

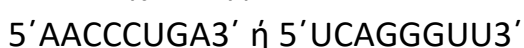
Κάθε υποκινητής έχει προσανατολισμό που καθορίζεται από τις συντηρημένες αλληλουχίες του (για τα βακτήρια *Pribnow box* και *TATAA box*). Το γονίδιο ορίζεται από την πλευρά που βρίσκεται το *TATAA box* του υποκινητή. Έτσι αν ο υποκινητής στη θέση 5 έχει το *TATAA box* προς τα αριστερά, ισχύουν όσα αναφέρονται παραπάνω. Αν ο υποκινητής έχει τοποθετηθεί έτσι ώστε το *TATAA box* να βρίσκεται προς τα δεξιά, τότε η μεταγραφή θα έχει κατεύθυνση αριστερά προς δεξιά και κωδική αλυσίδα του γονιδίου που δημιουργήθηκε, θα είναι η πάνω. Για το γονίδιο αυτό δεν δίνονται επαρκή στοιχεία της αλληλουχίας του ώστε να εξάγουμε συμπεράσματα για το RNA μόριο που κωδικοποιείται από αυτό.

Γ3: α) Ο ζητούμενος ανιχνευτής μπορεί να είναι:

DNA ανιχνευτής:

RNA ανιχνευτής:

β) Ο ζητούμενος ανιχνευτής μπορεί να είναι:

DNA ανιχνευτής:

5'CCATCAGG3' ή 5'CCTGATGG3'

ή

RNA ανιχνευτής:

5'CCAUCAGG3' ή 5'CCUGAUGG3'

ή γενικότερα ένας ανιχνευτής DNA ή RNA μήκους 8 νουκλεοτιδίων που περιλαμβάνει νουκλεοτίδια εκατέρωθεν των σημείων 3-4 μετά την απομάκρυνση του εσωνίου με συνδυασμούς 6-2 ή 5-3 ή 4-4 ή 3-5 ή 2-6 όπου: π.χ. 6-2, 6 νουκλεοτίδια πριν το σημείο 3 του γονιδίου και 2 νουκλεοτίδια μετά το σημείο 4.

Γ4: Έστω γονίδιο A (A^{KOK} , A^Λ , A^{KIT}) $A^{KOK} = A^\Lambda > A^{KIT}$

Αυτοσωμικό γονίδιο με πολλαπλά αλληλόμορφα με τρία αλληλόμορφα, όπου τα δύο έχουν σχέση ατελούς επικράτειας και είναι και τα δύο επικρατή στο τρίτο αλληλόμορφο.

α) Έχουμε τη διασταύρωση:

$P: A^{KOK}A^{KIT} \times A^\Lambda A^{KIT}$

$F_1: A^{KOK}A^\Lambda : A^{KOK}A^{KIT} : A^\Lambda A^{KIT} : A^{KIT}A^{KIT}$

[ΡΟΖ] : [ΚΟΚ] : [ΛΕΥΚΟ] : [ΚΙΤΡΙΝΟ]

Τα φυτά με [ΡΟΖ ΑΝΘΗ] έχουν γονότυπο $A^{KOK}A^\Lambda$

β) Πιθανοί γονότυποι φυτού με φαινότυπο [ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΝΘΗ]

i) $A^{KOK}A^{KOK}$ ii) $A^{KOK}A^{KIT}$

Έχουμε λοιπόν:

$P_1: A^{KOK}A^{KOK} \times A^{KOK}A^\Lambda$

$F_1: A^{KOK}A^{KOK} : A^{KOK}A^\Lambda$

[ΚΟΚ] : [ΡΟΖ]

$P_2: A^{KOK}A^{KIT} \times A^{KOK}A^\Lambda$

$F_1: A^{KOK}A^{KOK} : A^{KOK}A^\Lambda : A^{KOK}A^{KIT} : A^\Lambda A^{KIT}$

[ΚΟΚ] : [ΡΟΖ] : [ΚΟΚ] : [ΛΕΥΚΟ]

ΘΕΜΑ Δ

Δ1: Η N ως περιοριστική ενδονουκλεάση δεν χρησιμοποιήθηκε διότι:

α. Πέπτει τον υποκινητή του γονιδίου L στον φορέα κλωνοποίησης, ο οποίος αναγνωρίζεται από τη μεταγραφική συσκευή του βακτηρίου ξενιστή, το οποίο θέλουμε να εκφράσουμε το ευκαρυωτικό γονίδιο α.

β. Η N κόβει το γονίδιο α κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να λαμβάνεται ολόκληρο μαζί με τον υποκινητή του. Ωστόσο ο ευκαρυωτικός υποκινητής δεν αναγνωρίζεται από την μεταγραφική συσκευή του βακτηρίου ξενιστή.

Με βάση λοιπόν τα α και β η επιλογή της περιοριστικής ενδονουκλεάσης N για τον ανασυνδυασμό του φορέα κλωνοποίησης β με το ευκαρυωτικό γονίδιο α, οδηγεί σε έναν ανασυνδυασμένο φορέα κλωνοποίησης που αδυνατεί να μεταγράψει το γονίδιο α, εντός του βακτηρίου ξενιστή.

Δ2: Κατά την διαδικασία ανασυνδυασμού με τον παραπάνω τρόπο και δεδομένου ότι τα πλασμίδια ήταν τουλάχιστον 10 φορές περισσότερα από τα γονίδια α, ώστε να αυξηθούν οι πιθανότητες ανασυνδυασμού, προκύπτουν δύο κατηγορίες φορέων κλωνοποίησης β.

i) Οι μη-ανασυνδυασμένοι φορείς κλωνοποίησης β, με λειτουργικό γονίδιο L.

ii) Οι ανασυνδυασμένοι φορείς κλωνοποίησης β, με μη-λειτουργικό γονίδιο L.

Οι τελευταίοι φορείς κλωνοποίησης διακρίνονται σε αυτούς με το γονίδιο α να έχει τοποθετηθεί με τέτοιο τρόπο ώστε να εκφράζεται φυσιολογικά, κωδικοποιώντας το φυσιολογικό mRNA. Επίσης διακρίνονται σε εκείνους που ενώ έχουν ανασυνδυαστεί έχουν δεχθεί το γονίδιο α με τέτοιο προσανατολισμό ώστε να μην εκφράζεται σωστά, δηλαδή να παράγει mRNA εντελώς διάφορο του φυσιολογικού, επειδή μεταγράφεται τώρα η αλυσίδα που

φυσιολογικά αποτελεί την κωδική αλυσίδα του γονιδίου α, αλλά ωστόσο τώρα λειτουργεί ως μη κωδική.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι λευκές αποικίες δημιουργούν τα βακτήρια ξενιστές που μετασχηματίστηκαν με τους ανασυνδυασμένους φορείς κλωνοποίησης και γαλάζιες οι ξενιστές που μετασχηματίστηκαν με τους μη ανασυνδυασμένους φορείς κλωνοποίησης.

Εμείς θέλουμε βακτήρια μετασχηματισμένα με τον ανασυνδυασμένο φορέα κλωνοποίησης, αυτά όμως δεν μπορούν να εκφράσουν το γονίδιο L.

Δ3: Βλέπε θέμα Δ2 διαγώνισμα προσομοίωσης 2015 επαναληπτικό στον ιστότοπο www.nikimargariti.com.

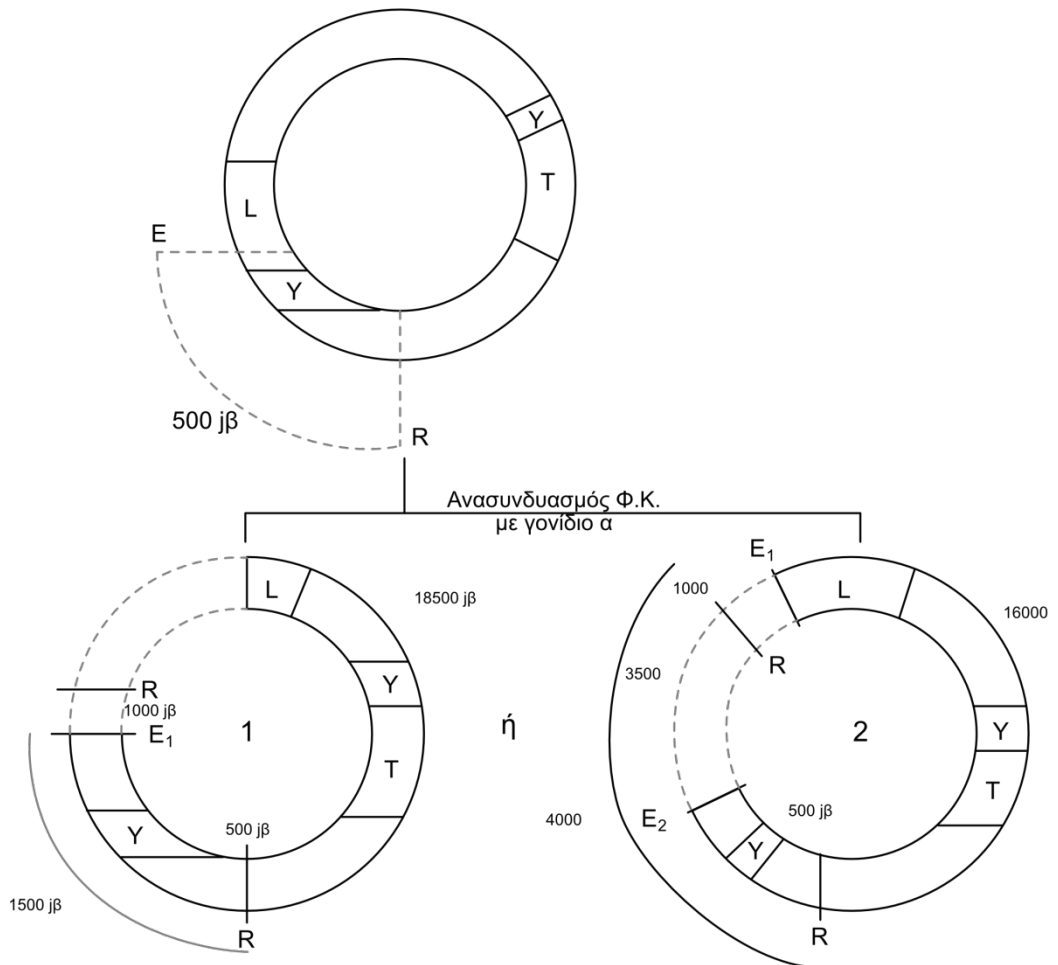
α) Το μήκος του φορέα κλωνοποίησης είναι:

$$\underline{20.000} - \underline{(3.500+1.000)} = 15.500 \text{ ζ.β.}$$

Ανασυνδυασμένος	γονίδιο α
φορέας	από E ₁ μέχρι E ₂
κλωνοποίησης	(ένθεμα)

Όμως φορέας κλωνοποίησης + ένθεμα = Ανασυνδυασμένος φορέας κλωνοποίησης \Leftrightarrow Φορέας κλωνοποίησης = Ανασυνδυασμένος φορέας κλωνοποίησης – ένθεμα.

β)

Οι ζητούμενες αποικίες είναι η 1 και η 4 όπως προκύπτει από τους παραπάνω χάρτες περιορισμού των ανασυνδυασμένων φορέων κλωνοποίησης.

Μόνο ο ανασυνδυασμένος φορέας κλωνοποίησης 1 έχει δεχθεί το ένθεμα (γονίδιο α) με τον σωστό προσανατολισμό, αφού έχει τοποθετηθεί η E_1 θέση προς τον υποκινητή του γονιδίου L στον φορέα κλωνοποίησης, όπως δηλαδή βρίσκεται τοποθετημένη και ως προς τον υποκινητή του γονιδίου α φυσιολογικά.

Όταν εκφράζεται λοιπόν το ένθεμα στο βακτήριο ξενιστή παράγει το φυσιολογικό mRNA του γονιδίου α.

Ο ανασυνδυασμένος φορέας κλωνοποίησης 2 έχει δεχθεί το γονίδιο α ανεστραμμένο κατά 180° ως προς τον υποκινητή του γονιδίου L του φορέα κλωνοποίησης, σε σχέση με την φυσιολογική τοποθέτηση του γονιδίου α, ως προς τον φυσιολογικό υποκινητή του.

Όταν εκφράζεται λοιπόν το ένθεμα στο βακτήριο ξενιστή παράγεται λανθασμένο μόριο mRNA εντελώς διαφορετικό από το φυσιολογικό, αφού τώρα χρησιμοποιείται κατά την μεταγραφή του ενθέματος η φυσιολογική κωδική αλυσίδα του γονιδίου, ως μη κωδική για το ανεστραμμένο ένθεμα.

- γ) Ενώ κατά την μεταγραφή των φορέων κλωνοποίησης όπως αναφέρθηκε παραπάνω, παράγεται το φυσιολογικό mRNA του γονιδίου α, εντούτοις κατά την μετάφραση αυτού του mRNA δεν παράγεται λειτουργικό ευκαρυωτικό πολυπεπτίδιο στο βακτήριο ξενιστή, καθώς τα βακτήρια δεν διαθέτουν τους εκτεταμένους μετα-μεταφραστικούς μηχανισμούς τροποποίησης των πρόδρομων πολυπεπτιδίων που διαθέτουν οι ευκαρυώτες.

Σημείωση: Οι προκαρυώτες εκτελούν περιορισμένες μετα-μεταφραστικές τροποποιήσεις, αφού όπως αναφέρεται στο σχολικό βιβλίο δεν εκκινούν όλες οι λειτουργικές πρωτεΐνες (προκαρυωτών και ευκαρυωτών) από το αμινοξύ Met.